

การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น:
ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
**Political Communication and Political Participation of Local Government:
A Case Study of Takham Municipality, SuratThani Province**

วัฒนา นนทชิต

Wattana Nontachit

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์(1)เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมือง(2)เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม และ(3)ศึกษาความสัมพันธ์ของการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองท่าข้ามจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นและการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากการสื่อสารทางการเมืองยังอยู่ในระดับน้อย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ในด้านของการเลือกตั้งผู้แทนท้องถิ่นและการกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับสูงโดยความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง, การมีส่วนร่วมทางการเมือง

Abstract

The purposes of this research were to (1) to study political communication (2) to study the level of participation of politics in the local government in Thakham Municipality and (3) to study relations between political communication with political participation in local government in Thakham municipality. According to this study, most of the subjects participate politically in local governments and political communication are most of the subject has performance in acknowledgement political information from Political communication by undergraduate too. Analysis relation political communication with political participation local government in election representative and supervision local government. Overall image in high-grade by relation in same direction.

Keywords: political communication, participation politics

บทนำ

การสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญในทาง การเมืองไทยมาตั้งแต่อดีตโดยมีบทบาทสำคัญในการ ถ่ายทอดและขยายแนวความคิดตลอดจนอุดมการณ์ ทางการเมืองจากผู้ปกครองไปยังประชาชนในปกครอง เพื่อโน้มน้าวชวนเชื่อและจูงใจให้ประชาชนเกิดความนิยม ชมชอบความศรัทธาเชื่อมั่นและความจงรักภักดีต่อ ผู้ปกครองในสังคมปัจจุบันสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมเปลี่ยนแปลงไปมากพัฒนาการทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยได้รุดหน้าไปควบคู่กับ พัฒนาการทางเทคโนโลยีทางการสื่อสารรวมถึงพัฒนาการ ด้านความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในทางการเมือง ของประชาชนทำให้ “การสื่อสารทางการเมือง” (political communication) มีความสลับซับซ้อนและทวีความสำคัญ มากยิ่งขึ้นโดยจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางการเมืองเกือบ ทั้งหมดโดยเฉพาะในประเทศที่การเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยพัฒนาก้าวหน้าไปมากจะมี ส่วน เกี่ยวข้องกับการสื่อสารไม่ลักษณะใดก็ลักษณะหนึ่ง

การสื่อสารทางการเมืองจึงเสมือนเส้นใยประสาท ของระบบการเมืองเนื่องจากมีบทบาทเป็นตัวกลางระหว่าง ประชาชนและรัฐบาล โดยเป็นช่องทางในการเสนอข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและนโยบายของ รัฐบาล ให้ประชาชนได้รับรู้และในขณะเดียวกันก็เป็น กระบวนการในการนำเอาข้อเรียกร้องและความต้องการ ของประชาชนไปสู่รัฐบาล ที่จะทำให้การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจของรัฐบาล สอดคล้องและสนองตอบต่อ ความต้องการของประชาชนได้ดี การสื่อสารเป็นเครื่องมือ ที่จะนำไปสู่การกระทำทางการเมืองกล่าวคือชีวิตและสังคม จะเป็นไปอย่างไรขึ้นอยู่กับความสามารถของประชาชน ในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรืออีกนัยหนึ่ง ก็คือ การสื่อสารเป็นเครื่องมือสนับสนุนหรือเรียกร้อง ทางการเมืองนั่นเอง (พิชิต ทนงค์, 2550)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นตัวบ่งชี้หนึ่ง ที่สามารถวัดได้ว่าการเมืองของประเทศนั้น ๆ มีการพัฒนา หรือไม่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือเป็นกระบวนการ หนึ่งใหม่ในระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งการที่ประชาชนหรือประชาสังคม มีการรับรู้ข่าวสาร ทางการเมืองผ่านช่องทางต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของตนเอง

ต่อการพัฒนาแนวคิดอุดมการณ์ประชาธิปไตย สิ่งเหล่านี้ จะนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองได้เป็นอย่างดี สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือ และช่องทางที่สำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม ทางด้านการเมือง จะเห็นได้ว่าการสื่อสารทางการเมือง ถือว่าเป็นพลังหลักในการพัฒนาการเมือง (นันทนา ผาสุข, ศรีธยา เลิศพุทธรักษ์, 2554, หน้า 58) และจะนำไปสู่การ พัฒนาระบบการเมืองในภาพรวมต่อไป ดังนั้นการสื่อสาร ทางการเมือง จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้ และเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทาง การเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าการสื่อสารทางการเมือง เป็นปัจจัยที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เองผู้วิจัยจึงเห็นว่า การสื่อสาร ทางการเมืองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนในระบบการปกครองแบบ ประชาธิปไตยดังนั้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับ ของการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังกล่าว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนใน ชุมชนต่าง ๆ ของเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม ทำการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมี ส่วนร่วมทางการเมืองในท้องถิ่นของประชาชนในชุมชน ดังกล่าวจนสู่การตั้งคำถามการศึกษาไว้ว่า “การสื่อสาร ทางการเมืองมีอิทธิพลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนได้จริงหรือไม่ อย่างไร”

วัตถุประสงค์การวิจัย

จากความสำคัญของปัญหาสามารถกำหนด วัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ พุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาลักษณะของการสื่อสารทางการเมือง จากสื่อต่าง ๆ ประกอบด้วยสื่อบุคคล และสื่อมวลชน ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอ พุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการสื่อสารทาง การเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

ท้องถิ่นของเทศบาลเมือง ท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของแต่ละบุคคลจะอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากสาเหตุของพฤติกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากแบบแผนของความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติรวมถึงปริมาณการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของแต่ละบุคคลที่มีต่อระบบการเมือง ที่จะแสดงออกมาในลักษณะรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงกล่าวได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ จะส่งผลให้สมาชิกในสังคมหรือในชุมชนมีความสนใจทางการเมือง โดยเฉพาะการสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ในกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วมใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น โดยจะแสดงออกทางพฤติกรรมและท่าที ที่ส่งผลต่อความรู้สึกต่อระบบการเมืองท้องถิ่น จะเห็นว่าสื่อต่าง ๆ จะทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนได้เป็นอย่างดีที่จะนำมาสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารซึ่งไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคลหรือสื่อมวลชนก็ตาม

ดังนั้นกระบวนการทางการเมืองก็ย่อมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการสื่อสารเช่นเดียวกับกระบวนการอื่น ๆ ในสังคมการสื่อสารจะมีบทบาทหน้าที่หลักในการถ่ายทอดความรู้และข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในระบบการเมืองการสื่อสารในลักษณะนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารทางการเมืองนั่นเอง ซึ่งถ้าปราศจากการสื่อสารทางการเมืองแล้วก็จะมิบุคคลเพียงไม่กี่คนที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้นที่จะทราบถึงความเป็นไปในกระบวนการทางการเมืองซึ่งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระบบการเมืองนั้นจะช่วยให้ประชาชนสามารถตัดสินใจในประเด็นทางการเมืองต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผลนั้นคือสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

จึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองทั้งจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชนมีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นของประชาชนได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การตั้งสมมติฐานการวิจัยรวมว่า “การสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม” ซึ่งสามารถแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พื้นที่ศึกษาคือเทศบาลเมืองท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยวิธีการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง สำหรับประชากรการวิจัยคือประชาชนใน 22 ชุมชน มีประชากรทั้งสิ้น 19,871 คน (ทะเบียนราษฎรเทศบาลเมืองท่าข้าม, 2557) กำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane โดยต้องการระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีประชากรตัวอย่างการศึกษาครั้งนี้ คือ 400 ตัวอย่าง เป็นการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มขั้นเดียว (single-stage cluster sampling) การวิจัยเชิงปริมาณใช้เครื่องมือแบบสอบถามเป็นหลัก โดยการสร้างจากตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายเปิด มีมาตรวัดของตัวชี้วัดแบบ Interval scale มีคะแนนของมาตรวัดคือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยมาก ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่า IVC (Item Variable Congruence Index) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) เทศบาลเมืองนาสาร จำนวน 30 ตัวอย่าง ค่าสัมประสิทธิ์ (อัลฟา) $V=0.978$ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation หรือ r) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารเทศบาล และผู้นำชุมชน การสังเกตการณ์และการตรวจสอบข้อมูลเอกสารการบริหารงานเทศบาลนำข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงบรรยายเพื่อสนับสนุนข้อค้นพบเชิงปริมาณ

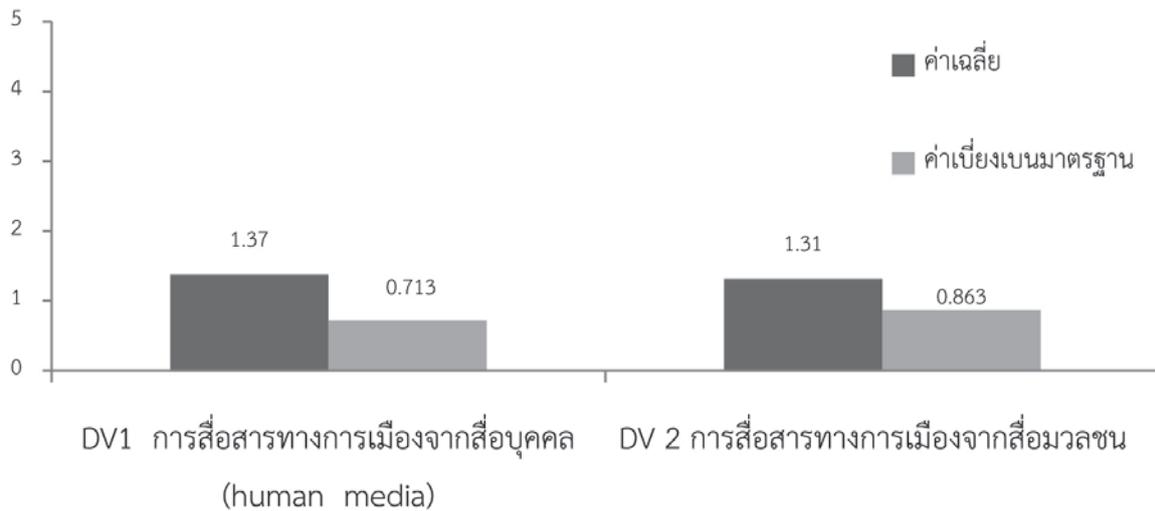
ผลการวิจัย

ผู้เขียนสรุปผลการวิจัยรวบยอดสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นในเขตเทศบาล

เมืองท่าข้าม เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผู้แทนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.17$) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งผู้แทนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.39$) ทั้งการมีส่วนร่วมก่อนการเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมระหว่างการเลือกตั้ง และการมีส่วนหลังการเลือกตั้งอยู่ในระดับน้อยด้วยเช่นกัน

การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.96$) ทั้งในส่วนของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในรูปของการมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของ ปัญหาในชุมชน การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของทางราชการนั้นอยู่ในระดับน้อย การมีส่วนร่วมในการดำเนินการนั้นทั้งการเข้าร่วมประชุมสภาท้องถิ่น การเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหของท้องถิ่น การเสนอแนะให้มีการแก้ไขนโยบายข้อบังคับหรือประกาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เห็นว่าไม่เหมาะสม การเสนอแนะวิธีการหรือรูปแบบที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น (รัตนา โมลา, บรรพต วิรุณราช, กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินิทธิ์, เริ่ม ไสแจ่ม, 2553, หน้า 13-14) และในส่วนของการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งการรับทราบข้อมูลข่าวสาร การตรวจสอบพฤติกรรมสมาชิกสภาท้องถิ่น การตรวจสอบแผนพัฒนา การตรวจสอบการจัดทำข้อบังคับงบประมาณ การตรวจสอบติดตามการก่อสร้าง โครงการต่าง ๆ การคัดค้านข้อบังคับหรือมติ การติดตามข้อมูลข่าวสาร และประกาศต่าง ๆ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน รายละเอียดตามกราฟที่ 1

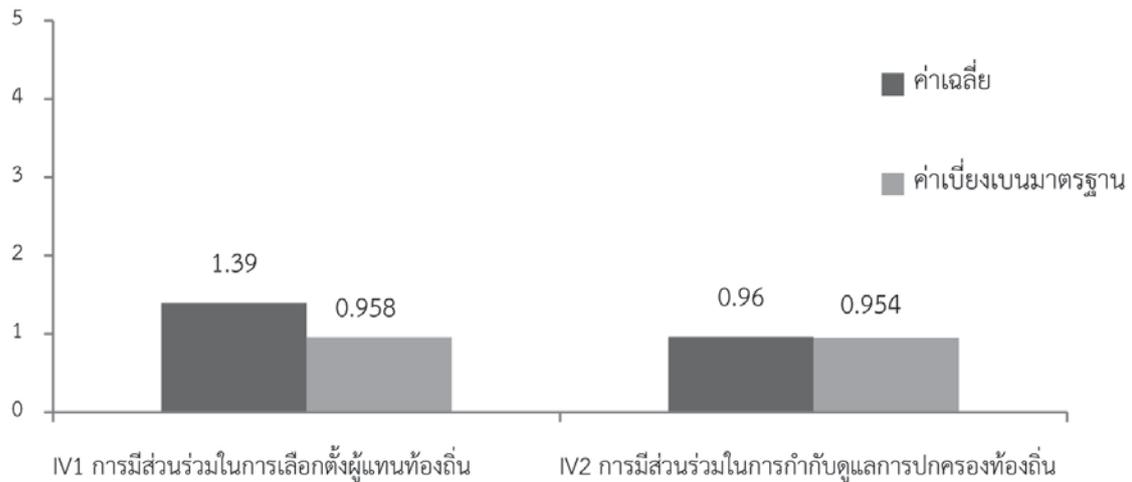
ภาพ 2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น

2. การสื่อสารทางการเมืองของประชาชน

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาลักษณะของการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อต่างๆ ประกอบด้วยสื่อบุคคล และสื่อมวลชน ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม เป็นการศึกษาระดับของการสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล ในลักษณะของการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล และการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากการสื่อสารทางการเมืองในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.34$) ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากการสื่อสารโดยผ่านสื่อบุคคลจากการเข้าการประชุม การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการจัดเวทีประชาคมนั้นในภาพรวมพบว่าประชาชนได้รับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคลอยู่ในระดับน้อยสำหรับการสื่อสารระหว่างบุคคล จากการสื่อสารหรือการพูดคุยของคนในครอบครัว ในกลุ่มเพื่อน จากนักการเมืองและจากผู้นำชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับของการรับรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง

การสื่อสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนพบว่า

ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.31$) ทั้งการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อสิ่งพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือเผยแพร่ผลงานของทางเทศบาล ใบปลิว/แผ่นพับ และวารสาร/นิตยสารต่างๆ และการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อกิจกรรม ในรูปแบบของจากการการเดินรณรงค์หาเสียง จากสติกเกอร์ ที่ติดอยู่ตามสถานที่ต่างๆ จากป้ายประชาสัมพันธ์ของทางเทศบาล จากป้ายประกาศ ณ ที่ทำการชุมชน และจากนิทรรศการต่างๆ พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมและระดับของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน แต่การสื่อสารทางการเมืองจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมและระดับของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชนประเภทอิเล็กทรอนิกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.61$) ทั้งการรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชน และวิทยุกระจายเสียงส่วนการรับรู้ข่าวสารผ่านทางรถยนต์เปิดเครื่องกระจายเสียงกับโทรทัศน์นั้น พบว่าอยู่ในระดับที่น้อยกว่าและการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่พบว่าไม่เคยรับรู้ข่าวสารผ่านทางสื่อนี้เลยรายละเอียดตามกราฟที่ 2

ภาพ 3 การสื่อสารทางการเมืองของประชาชน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่นในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่นในส่วนของการมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการปกครองท้องถื่นมีผลมาจากพฤติกรรมการรับรู้ และสื่อสารทาง

การเมืองของประชาชนจากสื่อมวลชน ถ้าปริมาณการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางดังกล่าวมากขึ้น ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งผู้แทนท้องถื่นของประชาชนมากขึ้นตามไปด้วย สรุปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่นในภาพรวมได้ดังนี้

ตาราง 1

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่นในภาพรวม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่น	N	การสื่อสารทางการเมือง								
		การสื่อสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล			การสื่อสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน			รวม		
		r	Sig.	Relation	r	Sig.	Relation	r	Sig.	Relation
การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผู้แทนท้องถื่น	400	0.644	0.000	มี/ปานกลาง/+	0.695	0.000	มี/ปานกลาง/+	0.713	0.000	มี/สูง/+
การมีส่วนร่วมในการในการกำกับดูแลการปกครองท้องถื่น'	400	0.627	0.000	มี/ปานกลาง/+	0.653	0.000	มี/ปานกลาง/+	0.678	0.000	มี/ปานกลาง/+
รวม	400	0.672	0.000	มี/ปานกลาง/+	0.712	0.000	มี/สูง/+	0.734	0.000	มี/สูง/+

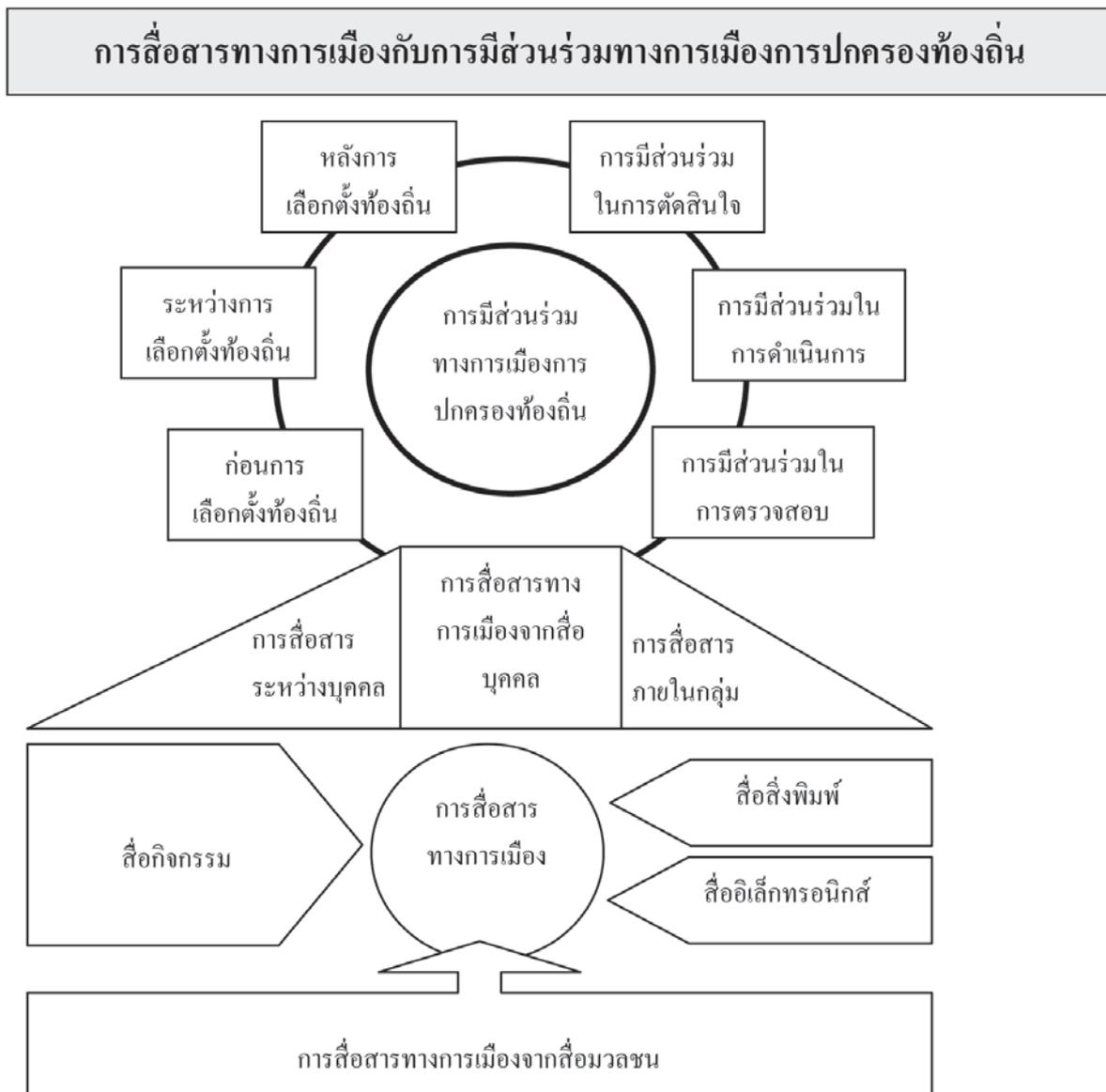
ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การสื่อสารทางการเมือง ได้แก่ การสื่อสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล และการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน มีค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.000 แสดงว่า การสื่อสารทางการเมืองจาก

สื่อบุคคล และการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถื่น ($r=0.734$) ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในเชิงบวก จึงเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน กล่าวคือ เมื่อประชาชนมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และความรู้ทางการเมืองในระดับที่มากขึ้นจากช่องทางการสื่อสารดังกล่าว จะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นมากขึ้นตามไปด้วย จากผลการศึกษาตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้สรุปได้ว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริง ในทุกกรณีแต่อาจจะมีความสัมพันธ์ที่มากน้อยแตกต่างกันออกไป

ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า การสื่อสารทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้ามอยู่ในระดับน้อย และการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง

ท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม ก็อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมประชาชนที่ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องราวทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีกระบวนการในการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับการเมืองการปกครองท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในเมื่อประชาชนมีปริมาณของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในระดับน้อย อันส่งผลต่อเนื่องมาถึงระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นในระดับน้อยตามมาด้วย

ภาพ 4 ตัวแบบการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น

จึงสรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ดังนั้น ถ้าประชาชนมีพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองในระดับที่สูงขึ้น และสนใจในเรื่องราวข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น ย่อมส่งผลให้ระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลมีระดับที่สูงมากขึ้น และจะนำไปสู่การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับประเทศได้

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้ศึกษาจึงพัฒนาตัวแบบการสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น ในลักษณะตัวแบบความสัมพันธ์ทางสังคมศาสตร์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น และนำไปสร้างองค์ความรู้และใช้ประโยชน์จากตัวแบบการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นผ่านทางการสื่อสารทางการเมืองของโรงเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ ได้จริงรายละเอียดตามภาพที่ 2

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า การสื่อสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นประชาชน

ในเขตเทศบาลเมืองอยู่ในระดับที่น้อย โดยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่พฤติกรรมที่ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องราวทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีกระบวนการในการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับการเมืองการปกครองท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารของประชาชนที่จะนำมาสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น จึงควรดำเนินการดังนี้

1. ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และบทบาทหน้าที่ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
2. ควรมีการรณรงค์ให้มีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น โดยเริ่มจากสื่อวิทยุชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด
3. ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อจัดทำระบบและรับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

References

- Mola, R., Wiroonratch, B., Sukwatanasinit, K., & Saijam, R. (2010). Public participation in tourism development: A case study of Kaewkomol national park, Mae Hong Son province, Thailand. *Journal of Commerce-Burapha Review*, 4(2), 13-24. (in Thai)
- Pasuk, N., & Lerdputtarak, S. (2011). Methods in developing garbage management in a participatory by Bangnang Tombon administration organization, Panthong district, Chon Buri province. *Journal of Commerce-Burapha Review*, 6(2), 55-67. (in Thai)
- Tanong, P. (2007). *Political communication and democracy identity building in youth in Ubonratchatani province*. Bangkok. Ramkhamhang University. (in Thai)

